

*Н. В. Сакір-Молочко,
аспірант кафедри макроекономіки та державного управління,
Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана*

ДЕРЖАВНЕ РЕГУЛЮВАННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА: НОРМАТИВНО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ

*N. Sakir-Molochko,
postgraduate student of Macroeconomics and Public Administration Department,
Kyiv National Economic University named after Vadym Hetman*

STATE REGULATION OF REGIONAL ECONOMIC COOPERATION: LEGAL ASPECTS

Мета статті полягає у дослідженні правового методу державного регулювання регіонального економічного співробітництва. У статті досліджено сучасну національну нормативно-правову базу, що регулює деякі аспекти регіонального економічного співробітництва. Виявлено, що сучасне національне законодавство щодо даного питання є недосконалим та не в повному обсязі охоплює всі аспекти регіонального економічного співробітництва. Автором розроблено проект Закону України "Про регіональне економічне співробітництво", який містить визначення термінів, положення про принципи, рівні та види, правову основу регіонального економічного співробітництва, повноваження суб'єктів регіонального економічного співробітництва, мету та принципи державної політики у сфері регіонального економічного співробітництва, механізм державної підтримки, моніторингу та фінансового забезпечення регіонального економічного співробітництва.

The purpose of the article is to study legal methods of state regulation of regional economic cooperation. In the article the current national regulatory framework that governs some aspects of regional economic cooperation are researched. We found that the current national legislation on this issue is incomplete and not fully cover all aspects of regional economic cooperation. The author worked out the Draft Law of Ukraine "On regional economic cooperation", which contains definitions of terms, provisions on principles, levels and types, the legal basis for regional economic cooperation and economic powers of regional economic cooperation, the purpose and principles of the state policy in the field of regional economic cooperation, mechanism of state support, monitoring and financial support for regional economic cooperation.

Ключові слова: регіональне економічне співробітництво, зовнішньоекономічна діяльність, транскордонне співробітництво, державне регулювання, правове регулювання.

Key words: regional economic cooperation, foreign trade, cross-border cooperation, government regulation, legal regulation.

ПОСТАНОВКА ПРОБЛЕМИ

На сучасному етапі розвитку національної економіки неможливо досягти позитивних результатів без активного впливу держави на економічні процеси, тобто без державного регулювання економіки. Як відомо, методами державного регулювання економіки є правові, адміністративні, економічні та пропагандистські.

Одним з основних аспектів державного регулювання регіонального економічного співробітництва є його правове регулювання, тобто діяльність держави щодо встановлення обов'язкових норм та правил поведінки суб'єктів та учасників регіонального економічного співробітництва.

Правове забезпечення регіонального економічного співробітництва в Україні недосконале, оскільки наразі відсутній єдиний нормативно-правовий акт, який всеохоплює регулює регіональне економічне співробітництво. Певні аспекти регіонального економічного співробітництва регулюються окремими положеннями низки норматив-

но-правових актів. Таке становище призводить до зниження ефективності державного регулювання регіональних економічних відносин та унеможливує повноцінне використання потенціалу регіонів в ході здійснення ними регіонального економічного співробітництва.

АНАЛІЗ ОСТАННІХ ДОСЛІДЖЕНЬ І ПУБЛІКАЦІЙ

Наукові дослідження з проблем правового регулювання окремих аспектів регіонального економічного співробітництва здійснюють низка науковців. Л. Андрущенко, Г. Анцелевич, А. Винокурова, В. Голубева, С. Коломацька, В. Мілаш, В. Сергієнко, С. Юшина предметом своїх досліджень виділяють правове регулювання зовнішньоекономічної діяльності. І. Бураковський, І. Грицунік, І. Журба, Н. Мікула, Ю. Присяжнюк у своїх дослідженнях приділяють увагу транскордонному співробітництву. Проте наукові дослідження проблем, пов'язаних з правовим регулюванням регіонального економічного співробітництва відсутні.

ВИДІЛЕННЯ НЕВИРІШЕНИХ РАНІШЕ ЧАСТИН ЗАГАЛЬНОЇ ПРОБЛЕМИ

Наразі правове регулювання регіонального економічного співробітництва здійснюється шляхом застосування окремих положень різноманітних нормативно-правових актів, що нерідко протирічать одне одному. Тому необхідним є розробка проекту закону, який би визначав організаційно-правові засади, рівні, види та механізм регіонального економічного співробітництва.

ПОСТАНОВКА ЗАВДАННЯ

Головною метою цієї роботи є дослідження сучасного правового регулювання регіонального економічного співробітництва в Україні, визначення його недоліків та розробка основних напрямів вдосконалення правового регулювання регіонального економічного співробітництва.

ВИКЛАД ОСНОВНОГО МАТЕРІАЛУ

Регіональне економічне співробітництво включає як відносини між регіонами всередині країни, так і відносини між регіонами, що знаходяться по різні боки державних кордонів. У національному законодавстві нормативно-правовий акт, який регулював би регіональне економічне співробітництво в повній мірі наразі відсутній. Відносини у сфері регіонального економічного співробітництва регулюються окремими нормами низки нормативно-правових актів.

Нормативно-правове регулювання зовнішньоекономічної діяльності здійснюється низкою актів господарського законодавства загальної сфери дії та спеціального законодавства про зовнішньоекономічну діяльність.

Законодавство про зовнішньоекономічну діяльність складається з актів законодавства різної юридичної сили, присвячених регулюванню цієї діяльності (в тому числі окремих її аспектів) та окремих норм, що містяться в нормативно-правових актах загальної сфери дії чи присвячених регулюванню інших видів діяльності, що може поєднуватися із зовнішньоекономічною (банківська діяльність, страхування, спільне інвестування тощо). Відтак, систему актів законодавства про зовнішньоекономічну діяльність можна поділити на загальну частину (включає нормативно-правові акти, що містять загальні положення щодо зовнішньоекономічної діяльності) та спеціальну частину, до якої входять акти законодавства чи норми, що визначають специфіку здійснення зовнішньоекономічної діяльності в окремих сферах економіки, на окремих територіях, за участю окремих суб'єктів тощо.

У Конституції України містяться положення щодо визначення виключно законами засад зовнішньоекономічної діяльності [1] та щодо закріплення за Кабінетом Міністрів України такого повноваження як організація та забезпечення здійснення зовнішньоекономічної діяльності України, митної справи [1].

Господарський кодекс України містить Розділ VII "Зовнішньоекономічна діяльність", що складається з двох глав: Глава 37 "Загальні положення" та Глава 38 "Іноземні інвестиції". [2]

Закон України "Про зовнішньоекономічну діяльність" — акт малої кодифікації, спеціально присвячений регулюванню зовнішньоекономічної діяльності.

Також важливу роль в системі законодавства про зовнішньоекономічну діяльність відіграє закон, що визначає умови дії міжнародних договорів в Україні — Закон України "Про міжнародні договори України" та низка законів про ратифікацію міжнародних договорів за участю України — двосторонніх, багатосторонніх (в тому числі укладених між країнами — учасниками міжнародних організацій економічного спрямування): Закон України "Про ратифікацію Рішення Ради урядів Співдружності Незалежних Держав про Правила визначення країни походження товарів", Закон України "Про ратифікацію Конвенції про порядок вирішення інвестиційних спорів між державами та іноземними особами", Закон України "Про приєднання України до Конвенції, що скасовує вимогу легалізації іноземних офіційних документів".

Закон України "Про міжнародний комерційний арбітраж" визначає правовий статус цього юрисдикційного органу, що вирішує спори між українськими та іноземними суб'єктами господарювання за умови наявності відповідної домовленості між ними.

Закон України "Про торгово-промислові палати в Україні" визначає правове становище цих організацій, в тому числі повноваження у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

Законами, що регулюють договірні відносини у сфері зовнішньоекономічної діяльності є: Закон України "Про регулювання товарообмінних (бартерних) операцій у галузі зовнішньоекономічної діяльності"; Закон України "Про угоди про розподіл продукції"; Закон України "Про концесії", Закон України "Про концесії на будівництво автомобільних доріг". Постанова Верховної Ради України "Про ратифікацію Угоди про порядок вирішення спорів, пов'язаних із здійсненням господарської діяльності" також містить положення щодо регулювання договірних відносин у сфері зовнішньоекономічної діяльності.

До системи законодавства про зовнішньоекономічну діяльність відносяться і наступні акти Кабінету Міністрів України: постанова КМУ № 756 "Про деякі питання регулювання товарообмінних (бартерних) операцій у галузі зовнішньоекономічної діяльності", постанова КМУ № 327 "Про Єдиний державний реєстр міжнародних організацій, членом яких є Україна"; постанова КМУ № 1861 "Про затвердження Порядку верифікації сертифікатів про походження товарів з України"; постанова КМУ № 1865 "Про порядок ведення спеціальної митної статистики"; постанова КМУ № 1027 "Про Порядок ініціювання, підготовки та реалізації проектів економічного і соціального розвитку України, що підтримуються міжнародними фінансовими організаціями".

У системі законодавства про зовнішньоекономічну діяльність виокремлюється частина, що регулює відносини під час здійснення транскордонного співробітництва.

Питання транскордонного співробітництва регулюється Європейською рамковою конвенцією про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або органами влади 1980 року, Додатковим протоколом до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами і властями 1995 року та Протоколом № 2 до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями, який стосується міжтериторіального співробітництва 1998 року. Україна приєдналася до цих міжнародних договорів на підставі постанови ВРУ № 36 "Про приєднання України до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями", Закону України "Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України "Про приєднання України до Європейської конвенції про основні принципи транскордонного співробітництва між територіальними общинами або органами влади 1980 року" та про ратифікацію додаткових протоколів до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями".

16 листопада 2009 р. у м. Утрехт (Німеччина) на 16-й сесії Конференції Міністрів країн Ради Європи з питань місцевого та регіонального самоврядування було відкрито до підписання Третій Протокол до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями, яким передбачається уніфікувати стандарти для утворення та діяльності об'єднань євро регіонального співробітництва (євро регіонів). На підставі Закону України "Про ратифікацію Протоколу № 3 до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними общинами або властями стосовно об'єднань євро регіонального співробітництва (ОЕС)" даний документ набрав чинності для України.

Важливою складовою у практичному вирішенні питань регіонального та транскордонного співробітництва, їх законодавчому закріпленню стало прийняття у червні 2004 році Закону України "Про транскордонне співробітництво". Закон містить положення щодо організації транскордонного співробітництва, його державної підтримки та фінансового забезпечення.

Нормативно-правове регулювання національного регіонального економічного співробітництва здійснюється шляхом укладання договорів безпосередньо між суб'єктами та учасниками регіонального економічного співробітництва.

Регіон є повноцінним суб'єктом економічних відносин, тому регіональне економічне співробітництво, що полягає у співпраці між регіонами, направленої на укріплення стабільності економічних відносин, забезпечення національних інтересів та удосконалення правових механізмів взаємови-

гідного співробітництва, є важливим аспектом діяльності регіону.

Наразі в національному законодавстві України відсутній нормативно-правовий акт, який би в повній мірі і всебічно регулював відносини у сфері регіонального економічного співробітництва. Це ускладнює ефективне здійснення регіонального економічного співробітництва.

Важливим є чітке визначення рівнів та видів регіонального економічного співробітництва, що дозволить створити оптимальну структуру економічних відносин окремого регіону з іншими суб'єктами регіональних економічних відносин та зробить можливим проводити аналіз та моніторинг, на основі яких будуть визначатись шляхи оптимізації ефективного розвитку регіону. Регіональне економічне співробітництво розглядається науковцями із врахуванням різних аспектів, відповідно, підходи до класифікації його форм, видів та рівнів дещо різняться між собою. Ми пропонуємо виділяти два рівні — національне та міжнародне регіональне економічне співробітництво, а також три рівні — міжрегіональне наднаціональне, транскордонне та міжрегіональне національне економічне співробітництво.

Міжрегіональне національне економічне співробітництво — економічна співпраця між різними регіонами однієї країни.

Транскордонне економічне співробітництво — налагодження та підтримання економічних зв'язків між суміжними прикордонними регіонами різних держав.

Міжрегіональне наднаціональне економічне співробітництво — економічна співпраця між регіонами різних країн, між регіоном однієї країни та іншою країною, між регіоном однієї країни та міжнародною організацією тощо.

Зміст регіонального економічного співробітництва проявляється через його завдання. Проте наразі наукові дослідження з цього питання відсутні. На нашу думку, доцільним є виділити такі завдання регіонального економічного співробітництва: створення сприятливих умов для функціонування і розвитку суб'єктів співробітництва; інтенсивний розвиток регіону; ефективне використання економічного потенціалу регіону; підвищення рівня життя населення регіону; підвищення міжнародної конкурентоспроможності регіону; економічна інтеграція суб'єктів співробітництва.

Найбільш фундаментальним завданням регіонального економічного співробітництва є створення сприятливих умов для функціонування і розвитку суб'єктів співробітництва, оскільки в певній мірі воно охоплює всі інші завдання.

Інтенсивний розвиток регіону забезпечується використанням прогресивних техніко-економічної, організаційно-економічної і суспільної форм розвитку.

Ефективне використання економічного потенціалу регіону полягає у якнайкращому застосуванні інвестиційного, інноваційного, природно-ресурсного і трудового потенціалів.

Підвищення рівня життя населення регіону корелюється з основною метою функціонування будь-якої економічної системи — задоволення потреб суспільства.

Підвищення міжнародної конкурентоспроможності регіону полягає у забезпеченні високого конкурентного статусу у геоekonomічному просторі в довгостроковій перспективі.

Економічна інтеграція суб'єктів регіонального економічного співробітництва — це об'єктивний процес розвитку глибоких, стійких взаємозв'язків та поділу праці між національними даними суб'єктами.

Задля створення сприятливих умов для здійснення регіонального економічного співробітництва необхідно удосконалити його правове забезпечення. Необхідно розробити та прийняти Закон України "Про регіональне економічне співробітництво".

Враховуючи вищезазначені пропозиції щодо теоретичних та практичних аспектів регіонального економічного співробітництва та на основі Закону України "Про зовнішньоекономічну діяльність", Закону України "Про транскордонне співробітництво" і проекту Закону України "Про співробітництво територіальних громад" ми розробили власний проект Закону України "Про регіональне економічне співробітництво".

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про регіональне економічне співробітництво

Цей Закон визначає організаційно-правові засади, рівні, види та механізм регіонального економічного співробітництва.

Розділ I

ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

Стаття 1. Визначення термінів

У цьому Законі терміни вживаються у такому значенні:

— державна підтримка розвитку регіонального економічного співробітництва — сукупність рішень і дій організаціїного, правового, фінансового характеру органів державної влади України, спрямованих на реалізацію проектів регіонального економічного співробітництва;

— договір про регіональне економічне співробітництво — договір між суб'єктами регіонального економічного співробітництва, яка регламентує правові, організаційні, економічні та інші аспекти цього співробітництва;

— міжнародне економічне співробітництво — рівень економічного співробітництва, що передбачає економічну співпрацю, що має місце як на території України, так і за її межами;

— міжрегіональне наднаціональне економічне співробітництво — вид наднаціонального економічного співробітництва, що передбачає співпрацю між регіонами, що знаходяться по різні сторони державного кордону;

— міжрегіональне національне економічне співробітництво — вид національного економічного співробітництва, що передбачає співпрацю між регіонами однієї країни;

— національне економічне співробітництво — рівень економічного співробітництва, що передбачає співпрацю в межах однієї країни;

— проекти регіонального економічного співробітництва — комплекс заходів суб'єктів та учасників регіонального економічного співробітництва України, спрямованих на розвиток регіонального економічного співробітництва;

— регіональне економічне співробітництво — співпраця між регіонами, направлена на укріплення стабільності економічних відносин, забезпечення національних інтересів та удосконалення правових механізмів взаємовигідного співробітництва.

— спільні проекти регіонального економічного співробітництва — комплекс заходів суб'єктів та учасників регіонального економічного співробітництва;

— суб'єкти регіонального економічного співробітництва — територіальні громади, їх представницькі органи, місцеві органи виконавчої влади України, що взаємодіють між собою та з територіальними громадами та відповідними органами влади інших держав у межах своєї компетенції, встановленої чинним законодавством та угодами про регіональне економічне співробітництво;

— транскордонне економічне співробітництво — вид регіонального економічного співробітництва, що передбачає спільні дії, спрямовані на встановлення і поглиблення економічних відносин між територіальними громадами, їх представницькими органами, місцевими органами виконавчої влади України та територіальними громадами, відповідними органами влади інших держав у межах компетенції, визначеної їх національним законодавством;

— учасники регіонального економічного співробітництва — юридичні та фізичні особи, громадські організації, що беруть участь в регіональному економічному співробітництві.

Стаття 2. Принципи регіонального економічного співробітництва

Співробітництво ґрунтується на таких принципах:

- законності;
- добровільності;
- взаємної вигоди;
- прозорості та відкритості;
- рівноправності учасників;
- взаємної відповідальності суб'єктів співробітництва за його результати.

Стаття 3. Завдання регіонального економічного співробітництва

Регіональне економічне співробітництво здійснюється задля виконання таких завдань:

- створення сприятливих умов для функціонування і розвитку суб'єктів співробітництва;
- інтенсивний розвиток регіону;
- ефективне використання економічного потенціалу регіону;
- підвищення рівня життя населення регіону;
- підвищення міжнародної конкурентоспроможності регіону;
- економічна інтеграція суб'єктів співробітництва.

Стаття 4. Правова основа регіонального економічного співробітництва

Правовою основою регіонального економічного співробітництва є Конституція України, міжнародні договори України, що регулюють відносини у цій сфері, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, цей Закон та інші нормативно-правові акти.

Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що містяться у цьому Законі, застосовуються правила міжнародного договору України.

Стаття 5. Мета та принципи державної політики у сфері регіонального економічного співробітництва

Метою державної політики у сфері регіонального економічного співробітництва є створення сприятливих умов для ефективної та взаємовигідної співпраці суб'єктів та учасників регіонального економічного співробітництва України, підвищення рівня соціально-економічного розвитку регіонів України та рівня життя населення.

Державна політика у сфері регіонального економічного співробітництва ґрунтується на принципах:

- законності;
- чіткого розподілу завдань, повноважень та відповідальності між суб'єктами регіонального економічного співробітництва України;
- гармонізації загальнодержавних, регіональних та місцевих інтересів;
- забезпечення рівних можливостей для регіонів України щодо співпраці в рамках регіонального економічного співробітництва;
- створення ефективних механізмів забезпечення умов для здійснення регіонального економічного співробітництва.

Розділ II
ОРГАНІЗАЦІЯ РЕГІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Стаття 5. Рівні та види регіонального економічного співробітництва

За рівнем регіональне економічне співробітництво поділяється на національне та міжнародне.

Національному економічному співробітництву відповідає такий вид, як міжрегіональне національне економічне співробітництво.

Міжнародне економічне співробітництво включає такі види, як транскордонне економічне співробітництво та міжрегіональне наднаціональне економічне співробітництво.

Стаття 6. Координація регіонального економічного співробітництва та контроль за додержанням законодавства з питань регіонального економічного співробітництва.

Загальну координацію регіонального економічного співробітництва та контроль за додержанням законодавства з питань регіонального економічного співробітництва здійснює центральний орган виконавчої влади, з питань регіонального економічного співробітництва, відповідно до повноважень, визначених законодавством та міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Інші центральні органи виконавчої влади беруть участь у координації та розвитку транскордонного співробітництва відповідно до їх компетенції.

Стаття 7. Повноваження суб'єктів регіонального економічного співробітництва.

Суб'єкти регіонального економічного співробітництва України в межах своїх повноважень та відповідно до законодавства України:

- укладають договори про регіональне економічне співробітництво і забезпечують їх виконання;
- забезпечують виконання зобов'язань України за міжнародними договорами України про регіональне економічне співробітництво;
- беруть участь у реалізації спільних проектів;
- приймають рішення про вступ до відповідних міжнародних асоціацій, інших об'єднань;
- вносять у разі потреби у встановленому порядку пропозиції щодо внесення змін до актів законодавства з питань регіонального економічного співробітництва.

Стаття 8. Договори про регіональне економічне співробітництво.

Суб'єкти регіонального економічного співробітництва України в межах своїх повноважень та відповідно до законодавства можуть укладати договори про регіональне економічне співробітництво.

Договори регламентують правові, організаційні, економічні та інші аспекти співробітництва.

Суб'єкти регіонального економічного співробітництва України за запитами центральних органів виконавчої влади, до компетенції яких належать питання регіонального економічного співробітництва, надають інформацію щодо виконання договорів про регіональне економічне співробітництво, а також про його результати.

Розділ III
ДЕРЖАВНА ПІДТРИМКА, МОНІТОРИНГ ТА ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Стаття 9. Принципи та форми державної підтримки

Основними принципами державної підтримки у сфері регіонального економічного співробітництва є:

- об'єктивність, відкритість та економічна обґрунтованість відбору проектів регіонального економічного співробітництва для надання державної підтримки;
- концентрація фінансових ресурсів на пріоритетних та найбільш обґрунтованих проектах з метою досягнення максимального ефекту їх реалізації;
- забезпечення умов для використання організаційних, фінансових, інституційних можливостей суб'єктів і учасників регіонального економічного співробітництва України у розробленні та здійсненні заходів щодо реалізації проектів регіонального економічного співробітництва;
- недопущення використання цільової державної підтримки для фінансування поточних потреб соціально-економічного розвитку регіонів.

Державна підтримка розвитку регіонального економічного співробітництва передбачає:

- визначення пріоритетних напрямів державної підтримки розвитку регіонального економічного співробітництва;
- відбір проектів регіонального економічного співробітництва, які потребують державної підтримки;
- розроблення та виконання державних програм розвитку регіонального економічного співробітництва;
- надання правової, організаційної, методичної, інформаційної допомоги та підтримки суб'єктам і учасникам регіонального економічного співробітництва України.

Стаття 10. Державні програми розвитку регіонального економічного співробітництва

Державна фінансова підтримка може надаватися проектам регіонального економічного співробітництва, які мають достатню аргументацію щодо ефективного розв'язання актуальних проблем і були відібрані на конкурсній основі за цілями, пріоритетами, необхідними ресурсами та тривалістю їх реалізації згідно з порядком, що затверджується Кабінетом Міністрів України.

Державні програми розвитку регіонального економічного співробітництва розробляються суб'єктами транскордонного співробітництва України, погоджуються із центральним органом виконавчої влади з питань регіонального економічного співробітництва та подаються в установленому законодавством порядку Кабінету Міністрів України.

Стаття 11. Функції центрального органу виконавчої влади з питань регіонального економічного співробітництва

Центральний орган виконавчої влади з питань регіонального економічного співробітництва відповідно до законодавства:

- надає правову, інформаційну, методичну, організаційну підтримку суб'єктам і учасникам регіонального економічного співробітництва України;
- розробляє порядок підготовки проектів регіонального економічного співробітництва та державних програм розвитку регіонального економічного співробітництва;
- розробляє положення про проведення конкурсу проектів регіонального економічного співробітництва, які претендують на включення до державних програм розвитку регіонального економічного співробітництва;
- проводить моніторинг виконання державних програм розвитку регіонального економічного співробітництва;
- розглядає пропозиції суб'єктів регіонального економічного співробітництва України щодо включення проектів регіонального економічного співробітництва до державних програм розвитку регіонального економічного співробітництва;

— здійснює у межах своєї компетенції координацію та взаємне узгодження державних галузевих, регіональних програм і державних програм розвитку регіонального економічного співробітництва під час формування проекту Державного бюджету України на відповідний рік.

Стаття 12. Функції суб'єктів регіонального економічного співробітництва України у сфері державної підтримки розвитку регіонального економічного співробітництва.

Суб'єкти регіонального економічного співробітництва України:

— організовують та координують роботу з підготовки та реалізації проектів регіонального економічного співробітництва;

— беруть участь у розробленні спільних проектів та координують їх реалізацію;

— розробляють або беруть участь у розробці державних програм розвитку регіонального економічного співробітництва;

— забезпечують у межах своєї компетенції виділення в установленому порядку з місцевих бюджетів коштів на розвиток регіонального економічного співробітництва.

Стаття 13. Моніторинг регіонального економічного співробітництва

Моніторинг реалізації регіонального економічного співробітництва здійснює центральний орган виконавчої влади з питань регіонального економічного співробітництва.

Один із суб'єктів регіонального економічного співробітництва, відповідальний згідно з договором за подання звітів про реалізацію співробітництва, щорічно, до кінця I кварталу року, наступного за звітним, подає такий звіт центральному органу виконавчої влади з питань регіонального економічного співробітництва.

Центральний орган виконавчої влади з питань регіонального економічного співробітництва:

— аналізує подані звіти та за їх результатами приймає рішення про надання суб'єктам регіонального економічного співробітництва відповідної державної підтримки;

— оприлюднює кращі практики такого співробітництва;

— ініціює зміни до законодавства, що регламентує здійснення регіонального економічного співробітництва.

Розділ IV

ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РЕГІОНАЛЬНОГО ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

Стаття 14. Фінансове забезпечення регіонального економічного співробітництва

Видатки на реалізацію проектів регіонального економічного співробітництва здійснюються за рахунок коштів Державного бюджету України, бюджету Автономної Республіки Крим, місцевих бюджетів на відповідний рік, а також інших джерел, не заборонених законом.

Для спільного фінансування проектів регіонального економічного співробітництва може використовуватися міжнародна технічна допомога, кредитні ресурси міжнародних фінансових організацій згідно із законодавством України.

Обсяги державної фінансової підтримки розвитку регіонального економічного співробітництва визначаються у законі про Державний бюджет України на відповідний рік згідно з державними програмами розвитку регіонального економічного співробітництва, затвердженими Кабінетом Міністрів України.

Обсяги коштів, що спрямовуються суб'єктами регіонального економічного співробітництва України на виконання державних програм розвитку регіонального економічного співробітництва, визначаються у відповідних місцевих бюджетах.

Заходи щодо виконання державних програм розвитку регіонального економічного співробітництва фінансуються за рахунок бюджетних призначень головних розпорядників коштів Державного бюджету України на відповідний рік.

Розділ V

ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

2. Кабінету Міністрів України протягом шести місяців з дня набрання чинності цим Законом:

— привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

— забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

— прийняти нормативно-правові акти, необхідні для реалізації цього Закону.

ВИСНОВКИ

Отже, регіональне економічне співробітництво регулюється окремими положеннями низки нормативно-правових актів, основними серед яких є: Конституція України, Господарський кодекс України, Закон України "Про зовнішньоекономічну діяльність", Закон України "Про міжнародні договори України", Закон України "Про транскордонне співробітництво", Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними громадами і властями та додаткові протоколи до неї. Ми розробили проект Закону України "Про регіональне економічне співробітництво", прийняття якого забезпечить розвиток регіонального економічного співробітництва та ефективне використання потенціалу кожного регіону України.

Література:

1. Конституція України від 28 червня 1996 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

2. Господарський кодекс України від 16 січня 2003 р. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

3. Закон України від 16 квітня 1991 р. "Про зовнішньоекономічну діяльність" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/959-12>

4. Закон України від 2 грудня 1997 р. "Про торговельно-промислову палату в Україні" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/671/97-%D0%B2%D1%80>

5. Закон України від 24 лютого 1994 р. "Про міжнародний комерційний арбітраж" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4002-12>

6. Закон України від 24 червня 2004 р. "Про транскордонне співробітництво" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1861-15>

7. Закон України від 29 червня 2004 р. "Про міжнародні договори України" [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1906-15>

8. Про приєднання України до Європейської рамкової конвенції про транскордонне співробітництво між територіальними громадами або властями: Постанова Верховної Ради України від 14 липня 1993 р. № 3384-XII [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3384-12>

References:

1. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996), Constitution, available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

2. The Verkhovna Rada of Ukraine (2003), Economic Code of Ukraine, available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/436-15>

3. The Verkhovna Rada of Ukraine (1991), The Law of Ukraine "On Foreign Economic Activities", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/959-12>

4. The Verkhovna Rada of Ukraine (1997), The Law of Ukraine "On Chambers of Commerce and Industry in Ukraine", available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/671/97-%D0%B2%D1%80>

5. The Verkhovna Rada of Ukraine (1994), The Law of Ukraine "On International Commercial Arbitration", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/4002-12>

6. The Verkhovna Rada of Ukraine (2004), The Law of Ukraine "On Cross-Border Cooperation", available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1861-15>

7. The Verkhovna Rada of Ukraine (2004), The Law of Ukraine "On International Agreements of Ukraine", available at: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/1906-15>

8. The Verkhovna Rada of Ukraine (1993), Resolution "On the accession of Ukraine to the European Outline Convention on Transfrontier Cooperation between Territorial Communities or Authorities", available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/3384-12>

Стаття надійшла до редакції 04.02.2014 р.